

Wolmeri-linnas : 1) 25mal Nääri-kuu p., lina-laad, 6 p.
 2) 25mal Heina-kuu pääwal. 3) 21sel Nihkli-kuu p.
 4) 25mal Talwe-kuu, lina-laad.

Wolweti-m. : 16mal Talwe-kuu, lina-laad.

Wõnnu-linnas : 1) 15mal Kuuula-kuu pääwal, lina-laad.
 2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p.
 4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laad.

Wõõhsus, Rõpina kihelkonnas : 1) 9mal Lebe-kuu pääwal, Nigula-laad. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõru-linnas : 1) 9mal Nääri-kuu pääwal, lina-laad.
 2) 2sel Kuuula-kuu p. 3) 22sel Kuuula-kuu p. suur sassa laad, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laad.
 5) 24mal Jaani-k. p. weikse-laad. 6) 10mal Leik-k. p.
 9) 24mal Nihkli-k. p., Nihkli-laad. 8) 9mal Wiina-k. p. lina-laad. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laad.

Narwa-linn peab lina, weikse ja hobuse-laata 6mast kuni 10ma Kuuula-kuu pääwani — ja 20mast kuni 23mal Nihkli-kuu pääwani.

Kaks wenda.

Ühel pool ja teisel pool sõiduteed G. linna alewis, seiswad kaks suurt põllu-sodanikkude maja. Siinpool elas üks Weidner ja sealpool elas üks Weidner. Kes aga ei teadnud, et nemad wennad oliwad, see ei oleks iialgi uskunud, et üks ema neid mõlemaid oma südame all kannud ja ühe isa käsi neid juhatanud. Püha kirja sõna : „Waata, mis hea ja mis lõbus on see, et wennad, ka

ühes elawad,“ ei olnud mõlemad Weidnerid wist iialgi õppinud, oliwad ehk küll wahest ka koolis õppinud ja kuulnud, aga siis oli see ühest kõrwast sisse, teisest wälja läinud, südamesse ei olnud see ulatanud.

Wõeramad kui wõerad üksteisest mööda lähewad, läkswad need wennad üksteisest eemale, kui kord uulitsal kokku saama juhtusiwad. Nemad ei ütelnud mitte „tere homikut“ ega soowinud „head teed“, ei waatanudki üksteise peale. Oleks üks teise silma waatanud ja sealt isa ehk ema mälestust leidnud, ehk oleksiwad nende käed ja südamed siis ka kergemini kokku juhtunud.

Aga silmad ei otsinud ennast ja südamed ei leidnud ennast, kui ka meeste pead juba elu aastate ja murede all walgeks läinud oliwad ; rahu pidada ja rahu otsida ei olnud nemad elu koolis mitte õppinud. — „Need on kõwad pead“, ütlesiwad naabrid, ja neil oli õigus.

Kristinsu wäljaspidist wiisi pidasiwad mõlemad Weidnerid hoolega kinni, mõlemad käiswad kirikus, harjunud wana wiisi järel, millest Karl ega Eduard ei lahkunud. — Kui juhtus, et nemad jutlust kuulsiwad rahu pidamisest, unustamisest ja andeksandmisest, siis määksiwad ennast mõlemad kindlamini kune sisse, igauks sirutas ennast ja Karl mõttes : „seda wõib Eduard tähele panna,“